

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: Z. Ch.**, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2012, č.j. „X“, o invalidní důchod,

t a k t o :

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 25.7.2012, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 13.6.2012, č.j. „X“, jímž byl zvýšen žalobci podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a podle čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., od 3.5.2012 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 5 515,- Kč měsíčně.

V žalobě uvedl, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 23.5.2012 byl zvýšen jeho invalidní důchod z I. na II. stupeň, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost z 35% na 60%. Přesto mu žalovaná procentní výměru důchodu nezvýšila a zůstala stejná jako u předchozí výměry. To považuje za nespravedlivé, nelogické a porušující základní princip spravedlivé výměry invalidního důchodu, jakož i za porušení svých základních práv.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí a poukázala na to, že nárok na částečný invalidní důchod žalobce vznikl před dnem 1.1.2010 a kontrolní lékařská

prohlídka, při níž byla zjištěna invalidita II. stupně se konala po roce 2011. Z tohoto důvodu náleží podle čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb. žalobci invalidní důchod v nezměněné výši.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaná se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Stěžejním pro posouzení v dané věci je, zda má žalobce nárok zvýšení invalidního důchodu pro zvýšení stupně invalidity. Žalovaná opírá svůj právní názor o následující ustanovení.

Podle čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon o důchodovém pojištění, vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita třetího stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2011 došlo ke změně stupně invalidity z prvního stupně na druhý nebo třetí stupeň invalidity, popřípadě na druhý stupeň invalidity a poté z druhého stupně na třetí stupeň invalidity nebo na třetí stupeň invalidity a poté z třetího stupně na druhý stupeň invalidity, a po 31. prosinci 2011 dojde ke změně stupně invalidity

a) ze druhého stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,6667,

b) ze třetího stupně na druhý stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,3333,

c) ze třetího stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,2222,

d) ze druhého stupně na třetí stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 1,3333.

Ze správního spisu postoupeného žalovanou vyplývá, že rozhodnutím žalované ze dne 28.6.2007, č.j. „X“, byl žalobci od 7.11.2006 přiznán částečný invalidní důchod. Tento důchod se podle čl. II bod 9 zákona č. 306/2008 Sb., od 1.1.2010 považuje za invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Posudek o invaliditě, kterým byla zjištěna invalidita II. stupně žalobce byl proveden dne 23.5.2012 a invalidita byla zjištěna ke dni 3.5.2012. Z výše

uvedeného je zřejmé, že na žalobcův případ dopadá úvodní část ustanovení čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., a to *vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši.*

Jakkoliv se to může zdát žalobci nespravedlivé, vůle zákonodárce je v daném případě jasná. Žalovaná je povinna se řídit právními předpisy upravujícími nejen její činnost, ale mimo jiné i výpočet důchodu. Úkolem soudu je pak pouze přezkum správnosti postupu žalované. Jak plyne ze shora uvedeného, soud neshledal pochybení na straně žalované, neboť postupovala v souladu se zákonem.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 1. října 2013

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová